

Motion till riksdagen

1989/90:Ju708

av Bengt Harding Olson och Margitta

Edgren (båda fp)

Jävsregler för åklagarens sakkunniga i
brottmål

I ett rättssamhälle grundas domstolarnas domar på ett rättssäkert bevismaterial. Det är särskilt viktigt i brottmål för att undvika att oskyldiga döms.

Av central betydelse är brottsutredningen. En avgörande del i brottmålet är ofta utlatanden från sakkunniga. Det är då ett grundläggande rättssäkerhetskrav att dessa personer kan anses ojäviga, dvs. inte stå i sådant förhållande till saken eller till någondera parten att tillförlitligheten kan anses förringad.

I gällande rätt (Rättegångsbalken 40 kap 2 §) stadgas också förbud för domstol att utse sådan jävig sakkunnig.

Däremot saknas motsvarande regel för undersökningsledaren. Åklagaren kan jämlikt Rättegångsbalken (23 kap 13 § 1 st 1 p) inhämta yttrande av sakkunniga men någon jävsbegränsning föreskrives ej.

Detta är en omotiverad skillnad som aktualiserades i målet om den svåra dialysolyckan på lasarettet i Linköping. Samma grundläggande rättssäkerhetskrav motiverar att en motsvarande jävsregel införs beträffande åklagarens sakkunniga och då lämpligen som ett tillägg till RB 23 kap 14 §.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att 23 kap. rättegångsbalken skall ha följande lydelse:

14 §

Undersökningsledaren --- sakkunnig.

Ej må den vara sakkunnig, som till saken eller till någondera parten står i sådant förhållande, att hans tillförlitlighet därigenom kan anses förringad.

Finnes redan --- förundersökningen.

Stockholm den 17 januari 1990

Bengt Harding Olson (fp)

Margitta Edgren (fp)